

TURNUL VEGHETOR

Vestirea Prezentei Lui Christos

STANCA VĂRSTELOR
Alt fundament nime nu
poate pune.
O RĂSCUMPARARE
PENTRU TOȚI

"Păzitorule, Cât Mai Este Din Noapte?
Iacă sosește dimineața, dar întunecoasă ca
noaptea!" Isala 21: 11, 12.
D. CHR. 1919 — D. A. 6047.
Vol. II 15 Iulie, 1919. No. 7.
CONTINUTUL

Ce este sufletul?	99
Dumnezeu poate să nimicească și corpul și sufletul	99
Animalele inferioare deasemenea sunt suflete	99
Organizmiul mai fin	100
Invățătura Scripturii despre aceasta	100
"Veniti să ne judecăm"	103
Prevederea lui Dumnezeu pentru veșuirea noastră din nou	101
Morții așteaptă înviere	102
Intrebări cu răspunsuri inspirate	103
Dimineața vine Noaptea de asemenea	104
Impărăția Răsăritului Soarelui să apropie	105
Zorii au început în A. D. 1874	105
Noaptea întunecată deja se așează	106
E Iesus Advocatul tău la Dumnezeu sau lucrul Advocatului	107
secerișul s'a sfârșit.	109
Cel mai prețios Text (Continuare și fine)	111
Repausul Creaturii Nouă.	112

Pe pământ strimtorare a neamurilor cu nedumerire; mugind marca (masele de popoare nelinistite, ne mulțămite) de aguduirea valurilor; așa că oamenii sufletul își vor da de frica oclor ce vor să vie pe-aș pământ (societăți); căci puterile certurilor (ecleslasticul, religiunile) vor fi aguduite... astfel voi când voi vedea așa stea, ridicati capetele și bucurați-vă că s'a apropiat răscumpărarea voastră. — Marcu 13:30, Luca 21:25, 27.

ACEST JURNAL SI MISIUNEA LII

ACEST Jurnal e unul din primii factori ori instrument in sistemul instructiei scripturale sau "Extinderea Seminariei Scripturale." El e cu totul și exclusiv devotat la lămurirea Adevărului Scriptural și Magnificarea Cunoștinței Creștine. El nu numai servește ca o mână de ajutor unde Studenții Bibliei (neconsiderat scetele la care ei aparțin) să adună la studierea Cuvintului Divin, ar și e deosebit un mijloc să dealușcască puncturile și subiectele până aci dificultoase și conflicte, ușorând calea cercătorilor de Biblie la armonierea Scripturilor.

Acest Jurnal stă firm pentru apărarea singurului fundament a Speranței Creștinului, acum fiind așa general respins—Rescumpărarea prin sângele prețios a "Omului Christos Isus, care s'a dat însuși pe sine o Rescumpărare (un preț corespunzător, un înlocuitor) pentru toți." (1 Petru 1:19. 1 Tim. 2:6.) Clădind în sus pe acest fundament sigur aur, argint și pietre scumpe (1 Corin. 3:11-15. 2 Petru 1:5-11) Ale Cuvintului Dumnezeu. Mai departe misiunea lui e să "Facă pe toți să vadă ce o împărtășirea Misteriului care... a fost ascuns în Dumnezeu... cu intenția că înțelepciunea lui Dumnezeu cea e mult de feluri să fie dată acum prin Biserică la cunoștință."—Care în alte Virste n'au fost făcute cunoscut filior oamenilor după cum sunt acum descoperite. "Făcându-se cunoscut taina voinei Sale, potrivit gășirii Sale cu cale pe care mai dinainte și-a pus-o în gând. Pentru întocmirea împlinirii timpurilor covenite, să-și adune toate în Christos cele din cer și cele de pe pământ; într'insul."—Efes. 3:5-9, 10. 1:8-10.

Acest Jurnal stă liber de toate părțile, soctele și crezurile omenești, pe când să sârguște să aducă din ce în ce mai mult fie care articulațiune și cuvintare la deplină subiecțiune la voia lui Dumnezeu în Christos, cum e exprimat în Scripturi. El e astfel liber să declare cu îndrăzneală ori ce Dumnezeu și Domnul a vorbit cu înțelepciunea divină permisă nouă să înțelegem. Atitudinea lui nu e dogmatică dar confidențială pentru că noi știm ce și unde afirmăm, bazându-ne cu neîndoiță credință pe promisiunile sigure ale lui Dumnezeu. El e înțut ca și o încredere a fi întrebuințat numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvintului Său, pentru clădirea poporului Său în cunoștință și harurile spirituale. Și noi nu numai invităm pe cetitorii noștri, dar îi îndemnăm să examineze toate cuvintările lui cu Cuvintul Divin infailibil care referențe sunt continuu făcute să ușureze aceste cercări.

PE NOI SCRIPTURA CLAR NE INVĂȚĂ

Că Biserica e "Templul Viutului Dumnezeu"—mai ales "Măestrăria Sa," că construcția ei a fost în progres de atunci Virstei Evanghelice—de când Christos a devenit Rescumpărătorul lumii și Aleasa Pentru Unghiulară la Templul Său, prin care, când e sfârșit, binecuvântarea lui Dumnezeu va veni "la toate popoarele," și el vor afla intrarea în El.—1 Cor. 3:16, 17. Efes. 2:20-22. 1 Moise 28:14.—Gal. 3:29.

Că în vremea de acum pilirea, formarea și lustruirea credincioșilor consacrați, în Ispășirea lui Christos pentru păcat, progresează; și când ultima a acestor "pietre vii," "alese și prețioase," vor fi făcuți gata, atunci marele Măestru le va aduce laolaltă în Invierea Dintâi; și Templul va fi umplut cu gloria Sa, și va fi locul de întâlnire între Dumnezeu și oameni dealungul Mileniului.—Apocalipsul 15:5-8.

Că fundamentul Speranței, pentru Biserică și Lume, zace în faptul că "Isus Christos, prin harul lui Dumnezeu, a gustat moartea pentru fiecare om." "O Rescumpărare pentru toți."—Ebrei 2:9. Ioan 1:9. 1 Tim. 2:5-6.

Că Speranța Bisericei e aceea că ea să fie ca Domnul ei, "vocea așa precum El este," și "părtaș de natura divină," și împărtășitor la gloria Lui ca împreună-moștenitorii Lui.—1 Ioan 3:2. Ioan 17:24. Rom. 8:17. 2 Petru 1:4.

Că Speranța pentru lume zace în binecuvântările cunoștinței și orăzimei care să fie aduse la toți de împărtășirea lui Christos Milenială—Restatornicirea a toate ce nu fost pierdute în Adam, la toți voitorii și ascultătorii, în mână gloriei Rescumpărător și gloriei Sa Biserică—pe când toți nesupuși și stricații dinpreună cu toți făcători de rele pentru etern distruși.—Fapte 3:19-23.

The Watch Tower Editorial Committee:

This Journal is published under the supervision of an Editorial Committee, at least three of whom have read and approved as truth each and every appearing in these columns. The names of the Editorial Committee are: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, F. H. Robison, Geo. H. Fisher, W. E. Page.

Comitetul Editorial a Turnului Veghetor:

Acest Jurnal e publicat sub supravegherea unui Comitet Editorial, cel puțin trei din cari au citit și aprobat fie care articol apărut în aceste coloane. Numele Comitetului este: J. F. Rutherford, W. E. Van Amburgh, G. H. Fisher, F. H. Robison, W. E. Page.

Abonamentul pe an (înainte).....\$1.00
Un Exemplar10c
Adresa: 1361 Helen Ave., Detroit, Mich.

SPRE OBSERVARE.

Toți acei cari primesc acest Jurnal, fără să-l fi abonat, să știe că cine-va dintre cunoștinții ori prietenii lor l-a abonat pentru ei, și le va merge lunar până la datul pus pe adresă.

ATENȚIUNE.

Abonenții sunt rugați să observe pe adresă datul când timpul lor expiră. De exemplu: Când pe adresă stă 15 August 1919, înseamnă că în 15 August 1919 timpul lor abonat expiră, și sunt rugați să ne înștiințeze numai decât dacă voesc continuarea trimiterii lui.

O PROPUNERE.

Unii dintre cetitorii noștri primind ei înșiși un ajutor binefăcător din colonele acestui jurnal, și dorind că alții să fie ajutați la fel, îl abonează pentru prietenii și cunoștinții lor.

Noi considerăm această faptă de potrivă, nu numai pentru că ei astfel servesc cauza și interesul adevărului, dar pentru că omul în starea lui prezentă este de dispoziție totdeauna a trage înapoi, și de multe ori dela lucruri spre beneficiul său, și lucruri valoroase. Dar fiind odată dus să guste ceea ce potrivește gustul său, ei nu mai trebuie ajută—să întinde singur după ele.

"Ori cine va fi dat un păhar de apă (Adevăr) în numele meu, adevăr zic vouă, nu va pierde plata sa."—Marcu 9: 41; Ebrei 6: 10.

EXEMPLARE GRATIS.

Acei cari au cunoștinți cari să interesează cu Scriptura sunt îndemnați, dacă binevoiesc, să ni trimită adresele lor și noi le vom trimite numere gratis de probă pentru cetire. Numărul adreselor, fie multe, sau puține, vor fi apreciate.

TURNUL VEGHETOR

Și Vestirea Prezenței Lui Christos

Ce Este Sufletul?

"El nu a crușat sufletele lor de la moarte."—Psalm 78: 50.

Ecu puțină că cineva să zică, Ah! Nimenea nu crede în nemurirea corpului, ori și cine știe că trupul moare, că are lipsă de a fi mereu nutrit și deci nu poate fi nemuritor. Dar Scripturile vorbește de suflete. Nu poate oare să fie ca sufletul să nu fie nimic? Și după ce Dumnezeu a făcut un suflet, nu-l poate nimici?

Dreapta judecată ne spune că, afară doară dacă este vreo absolută probă contrară, viața fiicării creatură este supusă voinței Creatorului. Acum băgați de seama, că Scripturile nu vorbesc nicăiri de nemurirea sufletului—precum să pare că mulți presupun—nici în traduceri nici în textul original. Ea o Concordanță și încearcă a afla expresiunea "suflet nemuritor" și în chipul acesta vă veți convinge numai decât că o aserțiune expresiune nu să află în Scriptură. Din contră Scripturile declară că "Dumnezeu e în stare a nimici și sufletul și corpul"; și carăși, sufletul care păcătuște, "va muri."

Ceea ce poate muri, ceea ce poate fi nimic nu este nemuritor, nu e singur în contra morții, nimicirei. Deci Scripturile citate dovedește că nici sufletul nici trupul nu sunt nemuritoare.

CE ESTE, DECI SUFLETUL?

Ideea generală despre suflet este că e ceva ce nu să poată tălmăci, care să află în noi, dar ce este și unde e așezat, puțini sunt acci ce încearcă a tălmăci. Acest ceva necunoscut, ce să zice că ar fi adevărata ființă inteligentă, pe când corpul este numai locuința, instrumentul lui. Un episcop Methodist a definit odată sufletul în chipul următor: este fără de lăuntru și fără de afară, fără de corp, formă sau părți, poți pune un milion de ele într-o coajă de nucă—o adevărată definiție o nimică am spune noi!

DUMNEZEU POATE SA DISTRUGĂ ȘI CORPUL ȘI SUFLETUL

Corpul nu e sufletul precum spun uni; acesta să dovedește prin cuvintele Domnului nostru când zice: "Dumnezeu e în stare să nimicească și sufletul și corpul." Și acum având în vedere cele zise mai sus, dacă mintea noastră ar fi de a judeca, ar trebui să fie în stare a învăța ceva mai departe despre acest subiect, examinând descrierea inspirată a creaturii omului în 1 Moisi 2: 7 cetim:

Și Dumnezeu a făcut pre om din praful pământului și a suflat în nările lui suflare de viață (ebrește vântul Vieții) înmulțit (ebrește vieților)—adecă ceea ce au în comun toate animalele și "omul a devenit un suflet viu" (adecă o ființă simțitoare.)

Din istorisirea aceasta să pare că corpul a fost mai întâi, și n'a fost om, suflet sau ființă până când n'a fost insuflat. Avea ochi dar nu vedea nimic; avea gură dar nu vorbea nimic; nări dar nu miroșia, o inimă dar care nu bătea; sânge dar era rece, fără viață; plămâni dar cari nu să mișcau. Nu era un om ci un cadavru (corp mort), un corp ne-insuflat. Al doilea paș în procesul creării omului a fost de a da viață corpului făcut și potrivit și pregătit în ori ce privință și aceasta e descris prin cuvintele "suffla în nările lui suflare de viață." Când o persoană sănătoasă s'a inecat și viața e cu totul suspendată (trecură) readucerea la viață, să zice că s'a făcut prin mișcările brațelor și prin aceasta punând în mișcare plămânile ca un foi și în chipul acesta restatornicind graiul de suflare în nări. În cazul lui Adam, n'a fost trebuință de muncă sforțată din partea Creatorului spre a face ca organismul cel creat să respire oxigenul atmosferei (aerul care conține viață).

Cum intră suflarea dătătoare de viață, plămânile să întinseră, corpusculi sângelui fură oxigenați și trecură la inimă, care organul, la rindul său îi împinse în toate părțile corpului deșteptând toți nervi pregătiți, dar pân atunci dormind, din cauza că n'au avut simțire și energie. Într'un moment energia ajunsă la creeri, și atunci începu cugetul, priceperea, judecată, vâzul, pipăitul, imirosul, simțul și gustul. Ceea ce a fost un organism fără viață a devenit un om, o ființă simțitoare; "un suflet viețuitor" condiția amintită în texte a fost ajunsă. În alte cuvinte, termenul s'"suflet viețuitor" nu înseamnă nici mai mult nici mai puțin decât "ființă capabilă de senzațiune, pricepere și cugetare.

Ceva mai mult, cu toate că Adam a fost dese-vârșit în ceea ce privește organismul lui, a fost de trebuință pentru el ca să-și susțină viața, sufletul sau "ființa simțitoare," mâncând din trupul pomilor vieții. Și când a păcătuit, Dumnezeu l'a izgonit din grădină "pentru ca nu cumva întinzând mâna să ale și din pomul (înmulțit vieții) și mâncând să trăească în veci" (adecă ~~inamort~~

mereu) 1 Moisi 3: 32. Cum dispar negurile și tainele în fața lumii adevărului care porcede din Cuvântul lui Dumnezeu!

ANIMALELE INFERIOARE DEASEMENA SUNT SUFLETE.

Așa, deasemenia, vedem de ce Sripturile vorbesc de suflete în legătura cu animalele inferioare. Ele, ca și omul, sunt ființe simțitoare, sau creaturi inteligente, numai de graduri mai joase. Ele ca și omul, pot vedea, auzi, simți, gusta și mirosi; și fie care din ele pot judeca potrivit cu gradul organismului ei propriu, cu toate că nici una din animale nu poate judeca așa de adânc nici întrun grad așa de înalt ca omul. Aceasta deosebire nu e din cauze că omul are un fel deosebit de viață de care îl au animalele, fiind că toți au puteri de viață la fel de la aceeași fântână sau izvor de viață, același Creator toți să susțin în același chip, prin mestecarea acelorasi articole de hrană, cari produc sânge și mușchi și oase; fie care potrivit cu neamul său sau natura sa; și fie care își îmulsește neamul la fel, dând viață, care a porces la început de la Dumnezeu, urmașilor săi. Ele să deosebesc numai în capacitate și formă mentală.

Deasemenia nu să poate zice că, pe când omul este un suflet ori ființă inteligentă animalele nu au această însușire de suflet sau înțelegere, minte și simțire. Din contră, și oameni și animalele au însușire de suflet, sau ființă înțeleaptă, conștiință.

Nu numai că aceasta e o declarație a Bibliei, dar să poate ușor cunoaște că e un fapt, îndată după ce se înțelege adevăratul Senz a cuvântului suflet, cum sa aretat mai sus. Să luăm o pildă: închipuți-vă crearea a fost descrișă deamănuntul, așa cum a fost descisă crearea lui Adam, ce deosebire de amănunțimi s'ar putea închipui. Corpului unui câne până cund suflarea vieții nu ar fi pricinuit să dea putere a acestui corp: după aceea ar fi o creatură viețuitoare, cu simțirile și puterile sale—un suflet viețuitor de grad inferior, numit câne, precum Adam numit om, când primi-viață a devenit o creatură viețuitoare cu simțurile și puterile lui proprie—un suflet viețuitor de cel mai înalt grad de ființe de carne, numai om.

ORGANISMUL MAI FIN AL OMULUI

Dacă deosebire dintre om și vită nu este în viața care îi însufleștește pe amândoi și nu sunt în lipsă de putere sufletească pentru că toți o posed să poate să fie deosebire în corpurile? Da, de sigur, deosebirea firească este fizică, pe lângă care mai mult e faptul că Dumnezeu a mai făcut pregătire pentru viața viitoare a omului, precum este rostit în promisiunile sale, pe câtă vreme Dumnezeu nu a pregăti o viață viitoare pentru animale—de oare ce ele nu sunt capabile de așteptare. Altcum fiind de o potrivă în mărirea și greutatea creerului cu care arată capacitate și inteligentă. În aceasta privință, omul a fost înzestrat de către Creatorul mai pre sus decât animalul brut. Animalul are creeri mai mici decât omul, și ceea ce are aparține aproape numai la înclinările egoiste. Cea mai înaltă pricepere a lui de drept și nedrept e voiața stăpânului său, omul poate aștepta înălțime în moralitate

sau în natură; Creatorul nu l'au dat la animal capacitate în creeri pentru atari lucruri.

Dar cu toate că, din cauza căderii omului în păcat și moarte, condiția omului este departe de ceea ce a fost în desăvârșirea sa la început, când a fost pronunțat ca "foarte bun" de către judecătorul cel prea înalt;—așa că prin aceea au cultivat organele de gândire mai joase și au lipsit de a întrebuința facultățile intelectuale mai înalte, la unii s'au micșorat organele creerului care reprezintă aceste facultăți mai înalte, totuș organele să află încă acolo și sunt capabile de a să desvolta ceea, ce nu e cuzul cu animalele brute cele mai aproape de perfecțiunea omului. Așa încât e faptul că Dumnezeu a înzestrat pe om cu un organism mai înalt și mai fin, prin acest fact Creatorul l'a făcut să se deosebească de brute. Ele au carne și oase la fel, resuflă același aer bean aceeași apă, și mănăcă aceeași hrană și toate sunt suflete sau creaturi cari au înțelegentă; dar omul, în corpul său mai bun, posedă capacitate pentru înțelegentă mai înaltă și este tratat de către Creatorul pe un plan cu totul diferit. E pe măsura ce păcatul degrațează pe om de la asemănarea sa originală cu Creatorul său că să zice că e brutal (animalic)—semănând mai mult cu animalele, lipsește mai multe simțuri mai înalte și fine.

Mărturiile Scripturei sunt în armonie cu aceasta. Noi cetim în [1 Moisi 1: 30] "Vor fi spre mănăcare fie, și tuturor animalelor de pe pământ și tuturor paserilor aerului și la tot ce să lărăie pe pământ întră care este viața (Ebrește nephes chaigah)—"suflet vețuitor"—și carăși (1 Moisi 1: 20) "Să producă apele creaturi mișcătoare cari au viață (Ebrește un suflet vețuitor.)

INVĂȚATURA SCRIPTUREI DESPRE ACEASTA

Aceasi lecțiune că principiul vieții nu este la neamul omenesc diferit de ceea ce este în toate cele lalte creaturi care resuflă pe nări, deosebindu-se de pești ne învăță istoria întâmplărei potopului. (1 Moisi 6: 17; 7: 15, 22. Aceasta este în deplină armonie cu declarația regelui Solomon, că omul și animalele au tot "aceși suflare" Ebrește ruah,) spirit de viață; și că "așa precum moare unul așa moare și celălalt." (Eclesiast 3: 19) Când El întrbă (Eclesiastul 3: 21.) Cine știe că Spiritul omului merge în sus și a animalelor să pogoară în jos spre pământ? El contra zice teoria păgână care chiar în timpul acela a început că are omul oare care însușire care ar preveni moartea lui chiar cind să părea că moare. Omul înțelept provoacă la ori ce probă, la ori ce cunoștiință cu privire la aceasta. Această provocare cătră alți de a aduce probe sau a se admite că nu au o atare cunoștiință, urmează constatărei adevărului asupra subietului în versul 19 și 20.

Deosebirea între om și animal nu este în felul de suflare sau viață, dar în aceea că omul are organism mai înalt decit a tuturor animalelor; având puteri mentale și intelectuale și însușire după chipul și asemănarea Creatorului, care are încă un înalt organism, de spirit, nu de carne. Și precum s'a aretat deja, speranța omului pentru o viață viitoare află nu în puterile sale născute ci în pregătirea grațioasă a Creatorului său

care e mijlocită în Rescumpărarea sufletului omenesc dela moarte, de către marele Rescumpărător și prevederea următoare că, ori cine vrea poate să aibă viață vecinică prin înviere, supunându-se condițiilor Legământului Nou.

Răscumpărătorul nostru s'a "vărsat sufletul (ființa) în moarte." El s'a dat sufletul său ca jertfă pentru păcat (Isaia 53: 13, 15), a fost sufletul lui Adam și (urmașilor lui) că El a cumpărat astfel cu sângele lui prețios—dânduși sufletul fiind ca jertfă pentru păcat. Și prin urmare sufletele au fost răscumpărate la înviere.—Ps. 49: 15.

Mulți presupun că corpurile îngropate au să fie restatornicile os la os; dar, din contră, Apostolul declară "Ai sămănat (în moarte) nu corpul acela care va fi." La înviere Dumnezeu va da fie cărei persoană (fiecărui suflet sau ființe cu pricepere) un astfel de corp cum îi place înțelepciunii Sale nemărginite ca să pregătească; Bisericeii "mireasa" aleasă în Vârsta aceasta, corpuri Spirituale; pe când clasei de restatornicire îi pregătește corpuri omenesti, dar nu acelea corpuri cari au fost pierdute prin moarte.—1 Corin. 15: 37, 38.

Așa precum cu crearea lui Adam compunerea la olaltă a unui organism și suflarea a vieții a produs o ființă cu pricepere, sau un suflet, tot așa dizolvarea acestora, din ori ce (pricină ar fi pune capăt la ființa cu pricepere, o prind cugetări și simțuri de ori ce fel. Sufletul adică ființa cu pricepere încetează; corpul să întoarcă în prav precum a fost la început; pe când spiritul sau suflarea vieții să întoarcă la Dumnezeu care îl dăduse lui Adam, și rasei sale prin ei (Eclesiastul 12: 7.) Se reîntoarce la Dumnezeu în înțelelesul că nu e mai mult supus la controlul omenesc, ci ca înainte de creere, și nu poate nici odată să fie redobândit decât prin puterea divină. Recunoscând aceasta cei instruiți de Domnul își pun speranța lor în viața viitoare prin înviere, în Dumnezeu și în Christos. Acum reprezentând pe reprezentantul lui cel înalt (Luca 23: 46; Fapte. 7: 59.) Așa deci dacă Dumnezeu nu ar fi prevăzut pentru om viață viitoare prin rescumpărare și înviere, moartea ar fi fost capătul a ori cărei speranțe pentru omenime.—1 Corin. 15: 14-18.

PREVEDEREA LUI DUMNEZEU PENTRU VEȚUIREA NOASTRĂ DIN NOU

Dar Dumnezeu a avut astfel de prevedere pentru vețuirea noastră din nou; și de atunci el a făcut mereu cunoscut planul său grațios acei cari vorbesc și scriu în chip inteligent asupra acestui subiect (de scriitorii inspirați a Scripturii) vorbesc întrun chip ca și cum ar fi fost cu toți înțeleși, despre interimul între moarte și dimineata învierii, în care fiind cu pricepere este suspendată, ca într'un "somm". Intr'adevăr ilustrația e excelentă; fiind că cei morți vor fi cu totul fără de știre și fără de simțire tot timpul morții lor, și momentul deșteptării-li să va părea ca momentul morții și desfacerei lor de corp. De exemplu cetim că, vorbind Domnul despre moartea lui Lazăr zise Prietenul nostru Lazăr doarme, mă duc să-l deștept din somm. După aceea fiind

că Apostolii nu au înțeles imediat, El le zise "Lazăr e mort" (Ioan 11: 11) Dacă teoria științei și a simțirii în timpul morții ar fi corectă, nu e oare mirare că Lazăr nu s-au dat socoteala de ceea ce s'au întâmplat cu el în timpul celor patru zile? Nimenea nu va pretinde că a fost într'un "IAD" de chin, fiind că Domnul îl numește "prieten"; și dacă ar fi fost în fericire cerească Domnul nostru nu l'ar fi chemat de acolo fiind că aceasta ar fi fost o faptă nepretenoasă. Dar, precum s'a exprimat; Lazăr dormea, și Domnul nostru l'a deșteptat la viață, la conștiință, la ființa sa cu pricepere, sau sufletul s'au întors ori a înviat; și toate acestea au fost vădite ca o favoare lui Lazăr mult aprețiată de Lazăr și amicii săi.

Scripturile sunt pătrunse de ideea că noi suntem acum în noaptea de moarte, și de somm în asemănare cu dimineata deșteptării și învierii. "Plânsul poate dura o noapte dar bucuria vine dimineata." Psalm. 30: 5.

Apostolii de asemenea întrebuințează adesea această figură de cuvânt, plin de speranță și pace. De exemplu, Luca spune despre Stefan cel dintâi martir, "el adormi," și descriind predica lui Pavel în Antiohia, întrebuințează acelaș cuvânt, "David adormi." (Fapte. 7: 60; 13: 36.) Petru întrebuințează acelaș cuvânt "Părinții adormiră" (2 Petru 3: 4.) Și Pavel îl întrebuințează de mai multe ori precum să arată din următoarele citații:—

"Cea mai mare parte au ramas până întru acest timp, dar uni au adormit."—1 Corin. 15: 6.

"Dacă n'ar fi înviere, . . . atunci acei cari au adormit întru Christos sunt perduți."—1 Corin. 15: 14-18.

"Christos s'a sculat din morți și au devenit pârğa celor adormiți."—1 Corinteni 15: 20.

"Priviți cu vă aret taină, noi nu o să dormim cu toții."—1 Corinteni 15: 51.

"N'as voii fraților ca să fiți în necunoscință despre cei adormiți."—1 Tesalonic 4: 14.

"Pe acei cari dorm în Isus, Dumnezeu îi va aduce din [somm]" 1 Tesal. 4: 15.

"Când împărăția, timpul învierii vine. "noi cari suntem vii și rămănem în prezența Domnului, nu vom întrece pe cei ce sunt adormiți." 1 Tesalonic 4: 15.

Ei au adormit în pace, spre a aștepta ziua lui Christos, Ziua milineului— pe deplin convinși că Christos e vrednic a ținea ceea ce ei au încredințat pentru ziua aceea. (2 Timotei 1: 12.) Acelaș înțeles să află în dealungul Testamentului Vechi—din timpul când Dumnezeu a început să prezică lui Abraam Evanghelia unei învierii. Dar Iov pune întrebarea într'un limbaj foarte puternic zicând "Ah dacă ai voii să mă ții ascuns în mormânt, până mânia ta va fi trecut"! Timpul de moarte acuma este timpul mâniei lui Dumnezeu—blăstămul morții fiind asupra tuturor, din cauza călcării de la început. Cu toate acestea avem promisiune că la timpul cuvenit blăstămul să va redica și binecuvântare va veni prin Răscumpărătorul, către toate neamurile de pe pământ, și așa Iov zice mai departe. "Toate zilele timpului numit pentru mine, voi aștepta până ce schimbarea va veni; (după aceea) Tu vei chema (Ioan 5: 25) și eu îți voi răspunde; "Tu vei dori țap-tura mânelor tale." Iov 14: 14, 15.) Și noi cei din

timpul Testamentului Nou, cetim răspunsul Domnului nostru. "Toți cari sunt în morminte vor auzi vocea Fiului omului chemând să vină la cunoștință deplină a lui Dumnezeu și la ocaziune deplină de viață vicinică—Ioan 5: 25, 29.

O ILUSTRATIE—O LUMANARE

Să ilustrăm corpul omului și a animalului sufletul și spiritul prin ceva mai complet ca să mănare neaprinsă ar asemăna cu un corp ne însușit, cu un cadavru; aprinderea lumânării ar asemăna cu scânteia vieții dată la început de Creator; flacăra sau lumina asemănând cu ființa cu pricepere, sau însușirea de a fi inteligent ori cu suflet; atmosfera oxigenată care să unește cu carbonul lumânării spre a susține flacăra corespunde cu suflarea vieții sau spiritul vieții care unește cu organismul fizic producând existență sufletească sau inteligentă. Dacă s'ar întâmpla un accident care să strice lumânarea, flacăra de sigur ar înceta; tot așa dacă un corp omenesc sau animal să strică, precum prin oftică sau nenorocire, sufletul, viața inteligentă încetează.

Sau dacă aerul ar fi luat de la lumânare—flacăra stângându-se sau suflând în ea, sau cufundând lumânarea ar fi stânsă, chiar dacă lumânarea ar rămâne neștricită. Tot așa e și cu sufletul, viața, existența a omului sau a animalului ar înceta, dacă suflarea vieții ar fi luată prin înecare sau înădușire pe câtă vreme corpul poate fi comparativ sănătos. Precum lumânarea poate fi întrebuințată în împrejurări favorabile să aprindă alte lumânări, tot așa corpul omenesc sau animalic, pe când el e în viață ca un suflet viitor, sau veșuitoare, poate sub întocmirile lui Dumnezeu să porniască sau să nască alte suflete sau ființe—urmași; dar îndată ce scânteia vieții s'au dus, sufletul sau ființa a încetat și toată puterea de a gândi, a simți și a naște a încetat. În armonie cu aceasta cetim în Scripturi despre copii lui Iacob: "Toate sufletele care au purces din coapsele lui Iacob, au fost șapte-zeci de suflete." (2 Moisi 1: 5.) Iacob a primit organizmul său fizic precum și scânteia sa de viață de la Isaac, și de acolo de la Adam, din care s'a produs mai mult suflete sau ființe inteligente, cărui însuși Dumnezeu i'a dat viața de dreptul. Și Iacob a trecut mai departe viața sa, organismul și sufletul, către urmași lui, și așa cu toată omenimea.

O lumânare poate să fie aprinsă de ori și cine care e vrednic să o facă dar prin întocmirea lui Dumnezeu, corpul omenesc răpit de scânteie să "strică," să întoarcă în țărână din care a fost luat și scânteia vieții nu poate fi reaprinsă, decât numai prin puterea Dumnezeiască, corpul omenesc răpit de scânteia "să strică," "să întoarcă în țărână din care a fost luat și scânteia vieții nu poate să fie aprinsă, afară de cât prin puterea Divină, printr-o minune. Promisiunea învierii este de aceea o promisiune de reaprinderea de existență animalică sau suflet; fiind că nu să poate să fie ființa sau sufletul fără de un corp și putere sau spirit redat urmează ca o promisiune de înviere sau restatornicire de suflet sau ființă implică trupuri nouă, organisme nouă. Astfel Scripturile ne asigură că corpurile omenesti cari să reintorc în țărână nu vor fi restatornicite, ci să la înviere, Dumnezeu va da astfel de corpuri no-

uă, cum îi va fi bună plăcerea Sa de a da.—1 Cor. 15: 37-40.

Apostol aici, declară că la înviere, va fi o clasă specială socotită vrednică de o natură nouă, spirituală în loc de omenească, ori de carne; și așa după cum trebuie să ne așteptăm, El arată că această mare schimbare de natură, va fi săvârșită prin aceea că el va da un fel de corp deo ebit. Lumina poate servi aici din nou spre ilustrație: presupuneți natura de carne, sau omenească înfățișată printr-o lumânare de său, corpul cel nou să poate înfățișa printr-o lumânare de cără, cu o flacăra mai strălucitoare, sau chiar printr-un arc de lumină a unui aparat electric.

Cu cari ce putere și înțelepciune, mai mică decât asigurarea învierii ce ne o dă Creatorul, am putea cu drept cuvânt să ne temem de vro stricăciune sau alunecare prin care să se pierdă identitatea (unirea) cu deosebire pentru acei căror li s'a dat marea schimbare de natură, printr-o parte de înviere la învierea dinții, la ființa spirituală. Dar putem cu aceasta ca și cu toate celelalte fără de grijă să ne încredem în El, cu care avem a face în această privință. El care cunoaște gândurile noastre poate să le reproducă în creerii cei noi, așa că nici una din lecțiunile cele valoroase sau experiențele scumpe nu vor fi pierdute. El este prea înțelept a greși și prea bun spre a nu fi pretinos; și toate ce el a promis el va îndeplini într-un chip cu desăvârșire mai bine și mai cu prisos decât noi am putea cere sau gândi.

Cuvintele, corp, suflet și spirit să poate întrebuința pentru Biserică, în mod colectiv: de exemplu când Apostol zice: "Mă rog lui Dumnezeu ca întreg spiritul, și corpul vostru să fie ținut nepătat până la venirea Domnului nostru Isus Christos." (1 Tesalonic 5: 23). Această rugăciune trebuie să fie înțeleasă, să aplică pentru Biserică întreagă, a căror nume sunt scrise în ceri. Adevăratul Spirit a fost păstrat în mica turmă. Corpului ei să poate destinge și astăzi, de toată mulțimea de lepădături cari voesc să o ascundă sau chiar să o zugrume. Și sufletul ei, activitatea ei, inteligența ei, ființa ei simțitoare să vede în tot locul redicând steag poporului—crucea și Răscumpărarea.

Nici într'un chip alt cum nu am putea aplica cuvintele Apostolului; căci ori cât de mult ar fi deosebirile de păreri cu privire la păstrarea spiritelor și sufletelor individuale a poporului cărui se adresează toți vor admite că corpurile nu au fost păstrate dar s'au reintors în țărână, ca celelalte a altora. Pe lângă acei cuvintele corp, suflet și spirit sunt în singular și nu în plural (înmultit), ca și când s'ar refera la fie care membru a Bisericii.

MORȚII AȘTEAPTA INVIERE

Greșala de a propune că oamenii sunt vii după ce au murit zace aproape de fie-care temei fundamentul a rătăcirii teologice preste toată lumea. Noi ne am rătăcit luând învățăturile omenesti în loc de a lua Cuvântul lui Dumnezeu; și noi numai așa ne putem scăpa de acesta grautăți și încurcări teologice dacă ne retragem pașii noștri de a mai urma lor: Cu toate că noi am zis și am scris, Chemând atențiune la cuvântul Scripturii, întrebarea adese ori să redică: "Voești să

zici că prietini noștri nu merg în ceri nici decum, când mor?" Chiar exact aceea ne sirguim a dovedi că chiar aceasta e învățătura Scripturii; că omul merge în cer când moare. Din toate cărțile religioase numai Biblia singură învătă că un om mort, e mort, și nu știe nimic, și că speranța lui nu e alta decât preîngrijirea lui Dumnezeu în aranjamentele Sale prin Isus Christos, care prin învierea Sa din morți, "Va da înviere celor drepti și celor nedrepti."—Fapte. 24: 15.

Când ne amintim aptoape despre toate crezurile (credințele) din lume, 999 din fie carel, 1000 trec numai derât în moarte prin cele mai grozave suferințe, cineva ar cugeta că toți ar fi bucuoși a primi numai decât dovada Bibliei cum că moartea e un somn fără visuri până la desteptarea din morminte la înviere pentru ce ar cugeta cineva despre preteni și vecinii lui și despre milioane de păgâni că ei suferă în chin, în loc de a crede după cum Scriptura arată că ei sunt adormiți în moarte. Probabil faptul e egoismul a oprit pe popoare de a să cugeta și a se îngriji în privința altora decât pentru rudele și prietini lor; și tot acel egoism li înduplică a crede cu zăpăcială că ei și rudele lor, n-au învățat mai bine decât restul omenimei, dar cu toate acestea ei cugetă că cu deosebire ar fi favorați pentru ceri, și li se va cinsti resplata sfinților, ori și cum ar fi fost viața lor de nesfântă.

În unire cu aceasta noi aflăm că dacă moartea cucerește o familie și o încajură prin egoismul lor să încred totuș că cel mort e primit la Dumnezeu ca și un sfânt, și numai decât au plutit spre ceri, fără privire că cât de nesfântă a fost viața unor astfel de persoane, și cât de puțin a aretat Spiritul lui Christos, care nici nu a fost vre odată descoperit lui. Aceasta rătăcire a fost întărită de către preoți și predicatori creștini cari au fost chemați a conduce serviciul de înmormântare. Ori cine ar ceti din Biblie că doară nu ar fi înviere apoi cei adormiți ar fi perduți, dar pe când Biblia arată că este înviere, și apoi ceremonia făcută de preot la înmormântare ar arăta că celui mort nu li lipsește înviere, pentru că preotul zice că nu e mort, ci numai e transformat de la un grad de viață joasă la un grad de viață mai înaltă.

" VENIȚI SA NE JUDECAM "

Dovada la aceasta nu s'au dat nici nu s'au cerut să se deie. Dovada nu s'au dat pentru că nici nu este vro dovadă Scripturală care să se poată da. Și nici nu s'au cerut din cauză că poporul încă nu e atâta de inteligent în privința subiectelor religioase spre a avea pricină să întrebe despre vr'o dovadă sau despre ceea ce li s'au prezentat lor. Leacul la aceasta va veni când noi vom deveni mai inteligenți și vom judeca mai mult cugetând. Nici un serv de a lui Christos să nu fie confundat de a fi întrebăat despre pricina credinței sale. Apostol Petru a îndemnat ca fie care creștin să fie cu de amănuntul informat în privința solie divine spre a fi în stare a da răspuns celor ce cer de la el despre speranța credinței sale.—1 Petru 3: 15.

Mulți dorm, dar nu pe veci,

Va fi o dimineată,

Când cu ai noștri, iubiți ne-om scula,

Spre o nouă viață.

Cei ce dorm în adâncime,

În postiu car-i ascuns

Cari prin munți și prin văi odihnesc,
S'or scula odată sus.

Traducerea Engleză.

INTREBARI CU RESPUNSURI INSPIRATE

Intrebare.—Sunt promisiunile din Vârsta Evangelică promisiuni cerești și au pământeste?

—Răspuns.—"Așa precum am purtat chipul celor pământeste tot așa vom purta și chipul celor cerești." "Suntem părtași la chemarea cerească."—1 Corint. 15: 49; 2 Timot. 4: 18; Ebrei 3: 1; 6: 4; Filip. 3: 14; Efes. 2: 6, 7; 2 Tes. 1: 11, 12. 2 Timot. 1: 9, 10.

Intrebare.—Biserica aleasă, Biruitorii, sfinții, vor continua să fie ființe pământeste, din pământ?

—Răspuns.—"Dumnezeu ne a dat cele mai mari și mai scumpe promisiuni ca prin acestea să putem deveni părtași la natura Divină"—Creatură nouă."—2 Petru 1: 4; 2 Corint. 5: 17; Roma. 8: 17, 18.

Intrebare.—"Când va fi complectată deplina schimbare concepută în noi prin o schimbare de inimă, numită nasterea din spirit?—Când vom deveni cu Christos Domnul nostru?"

—Răspuns.—"Noi (sfinții) vom fi cu toți schimbați, și sfinții cei morți să vor scula nestrictați, și vom fi schimbați într'un moment, într'o clipă de ochi... acest muritor să va îmbrăca Corint. 15: 42-44; Filip. 3: 11.

Intrebare.—Resplățile depline, fie resplătire sau pedeapsă, trebuie să se aștepte înainte de înviere?

—Răspuns.—"sămănt un corp natural (animal) să se realizeze într'un corp spiritual." "Astfel este învierea cea din tări a celor aleși, morți."—1

—Răspuns.—"Tu vei fi resplătit la învierea celor drepti."

Intrebare.—Care este speranța ținută pentru toți afară de Biserica aleasă din Vârsta Evangelică?

—Răspuns.—"Toată creatura omenească geme și suspină în dureri împreună până acuma, așteptând descoperirea fiilor lui Dumnezeu (sfinții)." Atunci vor urma timpuri de înapoie (restatornicire) a tuturor lucrurile despre care Dumnezeu a vorbit prin rostul gurei tuturor profetilor Săi de la începutul lumii, în care "toate neamurile pământului vor fi binecucântate" prin, "semința aleasă a lui Abraam."—Rom. 8: 22.

Intrebare.—Sunt morții conștiincioși sau neconștiincioși?

—Răspuns.—"Cei morți nu știu nimic."—Ecles. 9: 5; Psal. 146: 4; Isaia 38: 18, 19.

Intrebare.—Sfinții cari au murit laudat-au ei pe Domnul în tot timpul de alungul vârstelor trecute?

—Răspuns.—"Cei morți nu laudă pre Domnul. Psalm 115: 17; 6: 5; Ecles. 9: 6.

Intrebare.—Primit-au profetii resplătirea lor la moarte? sau planul lui Dumnezeu a fost ca să le dea la începutul Vârstei Mileneului?

—Răspuns.—"Timpul când cei morți să fie judecați și ca să dai resplata servilor tăi, este la începutul sunării trambitei celei din urmă, trambita a șeptea, la sfârșitul Vârstei Evangelice."—Apocalips. 11: 15, 18.

Intrebare.—Făgăduitu-sau la Apostoli că să

fie ei înălțați la cer la moartea lor?—sau trebuie să aștepte și a Doua venire a Domnului?

Respuns.—“Precum am spus Iudeilor, acolo unde mă duc eu, voi nu puteți veni; acum Eu vă spun vouă [Apostolilor],” “Eu voi veni iarăși și vă voi primi la Mine însumi.—Ioan 13: 33, 14: 3.

Intrebare.—Cuvintu-sau ca sfinții din Vârsta Evanghelică, afară de acei cari vor fi în viață în timpul întoarcerii Domnului nostru, să se fi așteptat a fi înmormântați la moarte?

Respuns.—“Când Păstorul de căpitanie să va ivi veți primi o cunună măreață care nu să vestejește.”—1 Petru 5: 4; 2 Timot. 4: 8; 1 Pet. 4: 5.

Intrebare.—Suntacuma cei nedrepti chinuți la moarte sau la a doua venire a lui Christos?

Respuns.—“Când Christos care este viața noastră să va areta, atunci și voi veți fi cu el în glorie.”—Colos. 3: 4; 1 Ioan 3: 2.

Intrebare.—Trebuie-au ca sfinții să strălucească în moarte?

Respun.—“Mulți cari dorm în praful pământului să vor deștepta, . . . și înțelepți vor străluci ca strălucirea boltei ceriului (ca soarele)”—Daniel 12: 3, 2; Mat. 13: 40, 43.

Intrebare.—Fost-au cei renumiți din vechime respălățiți la moarte?

Respuns.—“Toți aceștia au murit în credință, neprimind promisiunile; . . . pentru că ei fără de noi să nu fie făcuți desăvârșiți.”—Ebrei 11: 13, 39, 40.

Intrebare.—David a fost unul dintre sfinții Profeți: fost-au respălătit prin înălțarea la cer?

Respuns.—“David nu s'a înălțat la cer.”—Fapte. 2: 34.

Intrebare câți s'au înălțat la cer pân la timpul înălțării Domnului nostru?

Respun.—“Nimenca nu s'au înălțat la ceri, decât numai acela care s'au pogorât din ceri, adică Fiul Omului.”—Ioan 3: 13.

Intrebare.—Acela care a crezut pe om poate El ca să'l nimicească? Poate sufletul fi nimicit de Creatorul Său?

-Respuns.—“Temeți-vă de acela care poate nimici și sufletul și corpul în Gheena” (adua moarte) “El n'a cruțat sufletul lor de la moarte.” “Sufletul care păcătuște va muri.”—Mat. 10: 28; Psal. 22: 29; Iozua 10: 35; Isaia 38: 17; Psal. 56: 13; 30: 3; 119: 175; Mat. 26: 38; Isaia 53: 10, 12; Psalm 78: 50; Ezek. 18: 4.

Intrebare.—Ce semnificare mare a alipit Apostol Pavel învățaturii de invitare.

Respuns.—“Dacă nu ar fi înviere de morți atunci Christos nu s'ar fi sculat Atunci și

cei cari au adormit în Christos au perit.”—1 Cor. 15: 13-18.

Intrebare—Sunt acuma cei nedrepti chinuți undeva întrun IAD necunoscut-sau primesc ei o plina pedeapsă a nedreptăților lor în viața de acuma?

Respuns.—“Domnul știe cum să păstreze pe cel nedrept pentru ziua judecării (ziua Mălincului utur spre a fi pedepsiți).”—2 Pet. 2: 9; Iov 21: 30.

Intrebare.—Căce va fi stărsitut acelor cari când sunt judecați să află neorogabilă rău cu voința?

Respunsul.—“Ei vor pleca la o înecare de viață” vor fi pedepsiți cu nimicire vecinică care nu va lua sfârșit nici dezum în înviere? “Fiind că mereu plata păcatului este “moartea a doua;” și mereu darul lui Dumnezeu viața vecinică care să va căpăta prin Christos. “Acea care are pre Fiul are viața;” iar acela care nu are pe Fiul nu va avea acest dar.—Rom. 6: 23; Apocalips 20: 14, 15; Mat. 25: 46; 1 Ioan 5: 12; 2 Tesal 1: 9.

INTREBARI PENTRU CETITORI

Intrebare.—Dacă iadul (școlul) e un loc de chin aprins cu flacări și grozav de blăstemele ocupanților lui cari suferă chin, într'o viață spirituală sau fizicală, de ce declară Scripturile că e un loc sau condiție de tăcere, întunecime, uitare și desăvârșită lipsă de cunoștință? Psalm 88: 3-12; 6: 5; Iov 10: 21 și 22; Ecle. 9: 10; Psal. 46: 4; Isaia 38: 18.

Intrebare.—Dacă Dumnezeu e în stare să nimicească și sufletul și corpul în a doua moarte, și dacă El declară că va nimici pe acela care e rău cu voința și cu înțelegerea, nu să dovedește aceasta că nu va fi așa ceva păcat vecinic și durere vecinică? Și nu cruță aceasta caracterul lui Dumnezeu de acuzare și nedreptate?

Intrebare.—Nu sunt acestea propuneri strânse asociate cu toate indoicile cari v'au turburat de când ați devenit creștini și poate încă mai înainte? Și deslegarea lor Scripturală n'ar ajuta oare mult la înrădăcinarea, întemeierea și stabilirea credinței voastre în Biblie, ca cuvântul inspirat a lui Dumnezeu? Aceasta a fost un rezultat binecuvântat cu mulți cari din confuzia lor au fost plini de îndoiele încercate și creștini nehotărâți sau determinați, ca și cu mulți necredincioși și blăstămă torii în față. Sfânta Scriptură este chrea care deschide cercătorului cinstit tesaurile înțelepciunii și a mulei lui Dumnezeu.

Dimineața Vine Noaptea De Asemenea Vine

“Vegeatorule, cât mai este din noapte? Vine Dimineața, și noaptea de asemenea!”—Isaia 21: 11, 12.

LITERATURA lumii arată că oameni înțelepți au refuzat a crede că scopul Planului Divin în crearea pământului a ajuns la țintă. *Continual noi aflăm referențe la “Dimineața Zilei Nouă”*—a Vârstei de Aur, etc. Nu după așteptarea inimelor oamenilor ori și cum, numai după promisiunile lui Dumnezeu, ne uităm după adevărată instrucție la acest subiect.

Scriptura, cu cea mai mare tărie declară că

întreg timpul istoriei oamenilor a fost numai un timp de noapte. Profetul Davind explică, “Plănsul poate dura o noapte, dar bucurie vine Dimineața.” (Psal. 30: 5.) Astfel profetic noi suntem informați singuri că va fi o Dimineață acarei măreție, strălucire și binecuvântare, va despăgubi pe deplin toate umbrele întunecate a nopții din trecut. Textul nostru e altă profecție pe această linie de asemenea. Vestea Domnului e: “Diminea-